

Nr 21.

Ankom till riksdagens kansli den 8 mars 1927 kl. 11 f. m.

Bevillningsutskottets memorial, i anledning av kamrarnas skiljaktiga beslut rörande utskottets betänkande i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om fortsatt tillämpning av förordningen den 2 maj 1924 angående befrielse i vissa fall från erläggande av lastpenningar dels ock väckt motion om avskaffande av lastpenningarna.

I en den 14 januari 1927 dagtecknad proposition, nr 46, hade Kungl. Maj:t, under återopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, propositionen bilagda

Förslag

till

Förordning

om fortsatt tillämpning av förordningen den 2 maj 1924 (nr 104) angående befrielse i vissa fall från erläggande av lastpenningar.

Härigenom förordnas, att förordningen den 2 maj 1924 angående befrielse i vissa fall från erläggande av lastpenningar, vilken förordning gäller till och med den 30 juni 1927, skall äga fortsatt tillämpning från och med den 1 juli 1927 tillsvidare intill dess annorlunda kan varda förordnat.

I en inom andra kammaren av herr *Thore* väckt motion, nr 225, hade hemställts, »att riksdagen måtte besluta om lastpenningarnas fullständiga avskaffande under loppet av en femårsperiod, med en under budgetåret 1927—1928 påbörjad nedsättning av denna avgift med 20 procent».

I sitt i anledning av nämnda proposition och motion avgivna betänkande nr 5 hade bevillningsutskottet hemställt, att riksdagen måtte, med avslag å motionen samt med bifall till propositionen, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om fortsatt tillämpning av förordningen den 2 maj 1924 (nr 104) angående befrielse i vissa fall från erläggande av lastpenningar.

I en vid betänkandet fogad, av herrar Wohlin och Schlyter avgiven

reservation hade framställts förslag, att riksdagen måtte, med avslag å motionen samt med förklarande att propositionen icke kunnat oförändrad bifallas, antaga följande

Förslag

till

Förordning

om fortsatt tillämpning av förordningen den 2 maj 1924 (nr 104) angående befrielse i vissa fall från erläggande av lastpenningar.

Härigenom förordnas, att förordningen den 2 maj 1924 angående befrielse i vissa fall från erläggande av lastpenningar, vilken förordning gäller till och med den 30 juni 1927, skall äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1928.

Enligt vad utskottet tillhandakomna protokollsutdrag utvisa, hava kamrarna vid behandlingen av utskottets förenämnda betänkande stannat i olika beslut, i det att första kammaren antagit det förslag, som innefattas i den av herrar Wohlin och Schlyter vid betänkandet avgivna reservationen, medan andra kammaren bifallit vad utskottet i betänkandet hemställt.

Av vad i kamrarna anförts vid behandlingen av bevillningsutskottets ifrågavarande betänkande synes framgå, att de huvudsakliga skälen till de skiljaktiga besluten varit, att första kammaren ansett förordningens provisoriska karaktär böra utmärkas därigenom, att dess giltighetstid begränsades till viss dag, samt att andra kammaren ansett en begränsning av giltighetstiden till den 30 juni 1928 olämplig med hänsyn till ovissheten, huruvida Kungl. Maj:t skulle bliva i tillfälle att framlägga slutligt förslag i ämnet vid nästa års riksdag. Kamrarnas debatter utvisa även, att båda kamrarna anslutit sig till den såväl i utskottets betänkande som i reservationen uttalade uppfattningen om önskvärdheten av att slutgiltigt förslag i ämnet bleve förelagt nästa års riksdag.

På grund härav har utskottet ansett sig kunna föreslå en sammanjämkning på sådant sätt, att båda kamrarna besluta, dels att den ifrågavarande författningen skall gälla till och med den 30 juni 1929, dels ock att riksdagen i den skrivelse, genom vilken riksdagen tillkännagiver sitt sålunda fattade beslut, uttalar sin förhoppning, att resultatet av den av föredragande departementschefen till ovannämnda statsrådsprotokoll omförmälda utredningen må kunna redan nästa år föreläggas riksdagen.

I anslutning till vad ovan anförts får utskottet hemställa,

1:o) att riksdagen, vardera kammaren med ändring av sitt förut fattade beslut, måtte antaga följande

Förslag

till

Förordning

om fortsatt tillämpning av förordningen den 2 maj 1924 (nr 104) angående befrielse i vissa fall från erläggande av lastpenningar.

Häriigenom förordnas, att förordningen den 2 maj 1924 angående befrielse i vissa fall från erläggande av lastpenningar, vilken förordning gäller till och med den 30 juni 1927, skall äga fortsatt tillämpning till och med den 30 juni 1929.

2:o) att riksdagen måtte i sin skrivelse i ämnet uttala sin förhoppning, att resultatet av den av föredragande departementschefen till ovannämnda statsrådsprotokoll omförmälda utredningen må kunna redan nästa år föreläggas riksdagen.

Stockholm den 8 mars 1927.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Wohlin *, Bärg *, Rune *, Wigforss *, Boman, Björnsson, friherre Beck-Friis, Bergman, Schlyter, Jönsson i Boa, Hedlund i Östersund, Bengtsson i Kullen, Olsson i Ramsta *, Lövgren i Nyborg *, Olsson i Gävle, Granath, Ericsson i Boxholm *, Nilsson i Hörby * och Johansson i Krogstorp.

* Icke närvarit vid justeringen av memorialet.